

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 4827

гр. София, 30.06.2021 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 74 състав,
в закрито заседание на 30.06.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Христо Минев

като разгледа дело номер **3740** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.157 от Данъчно – осигурителния процесуален кодекс (ДОПК).

Образувано е по жалба на [фирма], ЕИК[ЕИК], подадена чрез пълномощник – адв. Б. П. П., представлявано от управителя А. Х., срещу Ревизионен акт № СФР20-РД77-89/04.11.2020г., потвърден в оспорената му част с Решение №СОА21-РД28-4/14.01.2021г. на Кмета на Столична община.

В жалбата е направено искане за спиране на изпълнението на Ревизионния акт (РА) до приключване на оспорването му с влязъл в сила съдебен акт.

Съдът, след като се запозна с доводите на страните и с преписката, по която е образувано делото, намира от фактическа и правна страна следното:

Искането за спиране на изпълнението на Ревизионен акт № СФР20-РД77-89/04.11.2020г., потвърден в оспорената му част на установения резултат с Решение №СОА21-РД28-4/14.01.2021г. на Кмета на Столична община е процесуално допустимо, а разгледано по същество е неоснователно.

Съгласно чл.157, ал.1 ДОПК обжалването на ревизионния акт пред съда не спира неговото изпълнение. Чл.157 ал.2 от ДОПК дава възможност съдът да спре изпълнението на РА, в обжалваната му част, по искане на жалбоподателя.

Условията за спиране на изпълнението на РА от съда са посочени в чл.153 ДОПК. Съгласно чл.153 ал.3 ДОПК към искането за спиране се прилагат доказателства за направено обезпечение в размера на главницата и лихвите към датата на подаване на искането, а в случаите, когато не е наложено обезпечение, искането трябва да съдържа предложение за обезпечение. Съдът, в хипотезата на чл.157 ДОПК, е длъжен да спре изпълнението на РА, ако представеното обезпечение е в пари, безусловна и неотменяема банкова гаранция или държавни ценни книжа и е в размера на главницата и лихвите към датата на подаване на искането за спиране (чл.153, ал.4

ДОПК). В останалите случаи решаващият орган извършва преценка, съобразно представеното, съответно предложеното обезпечение и може да спре изпълнението, като задължи компетентния публичен изпълнител в определен срок да наложи обезпечителни мерки върху предложеното като обезпечение имущество. Спирането на изпълнението има действие от датата на налагане на обезпечителните мерки от публичния изпълнител.

В настоящия случай жалбоподателят не е представил обезпечение в пари, в безусловна и неотменяема банкова гаранция или в държавни ценни книжа, в размер на установеното задължение за данъци недвижими имоти и такса битови отпадъци, поради което и съдът не е задължен по силата на правната норма да спре изпълнението на оспорвания РА. Съдът приема, че не са налице основания за спиране на изпълнението и съгласно чл.153, ал.5 ДОПК. По делото е представено постановление за налагане на предварителни обезпечителни мерки с изх.№ СФР20-РД25-39/18.08.2020г., с което е наложена възбрана на имоти УПИШ-1166, УПИ IV-1166, УПИ V-1166, УПИ VI-1166, м-т „В. – ВЕЦ С.“ кв.76 по плана на [населено място]. Съобразно посоченото в мотивите на постановлението, ще се затрудни събирането на публично общинско вземане в предполагаем размер 82835.39лева, в това число главница и лихва към 14.08.2020г. Наложена е била забрана за разпореждане с недвижимите имоти.

По делото липсва становище на ответника, който е бил надлежно сезиран с жалбата за искането за спиране на изпълнението на РА.

При липсата на представеното обезпечение в пари, безусловна и неотменяема банкова гаранция или държавни ценни книжа в размера на главницата и лихвите, към датата на подаване на искането за спиране изпълнението на ревизионния акт, не е налице хипотезата, в която задължително следва да се допусне спиране.

Както вече бе посочено, съдът приема че наложените обезпечения с посочените постановления за налагане на предварителни обезпечителни мерки не могат безспорно да обезпечат публичното вземане на държавата за задълженията, установени с обжалвания ревизионен акт, поради което няма основание за спиране на изпълнението на ревизионния акт и искането следва да се отхвърли като неоснователно.

Така мотивиран и на основание чл.157, ал.4 във вр. с ал.2 ДОПК, Административен съд София - град, III отделение, 74^{-и} състав,

ОПРЕДЕЛИ

ОТХВЪРЛЯ искането на [фирма], ЕИК[ЕИК], подадена чрез пълномощник – адв. Б. П. П., представлявано от управителя А. Х., срещу Ревизионен акт № СФР20-РД77-89/04.11.2020г., потвърден в оспорената му част с Решение №СОА21-РД28-4/14.01.2021г. на Кмета на Столична община.

Препис от определението да се ипрати на страните.

Определението може да се обжалва с частна жалба пред Върховния административен съд на РБългария, в 7 дневен срок от връчването му на страните.

СЪДИЯ:

